

اهمیت وحدت در نهج البلاغه | اتحاد با کراهت از اختلاف با رضایت بهتر است

به گزارش حوزه اندیشه [خبرگزاری تقریب](http://www.taghrib.org)، هر زمان مسلمانان در تاریخ متفق و متحد بوده اند دارای قدرت و عظمت و شوکت بوده اند و هر زمان که تفرقه و نفاق در میان آنها افتاد شکست خورده اند.

جدا شدن از توده های جمعیت مسلمان، و به تعبیر دیگر انزوای اجتماعی، یکی از انحرافات فکری و اعتقادی و عقیدتی است، افراد منزوی به زودی گرفتار تخیلات خود برتر بینی می شوند و چنین می پندارند که موجودی برترند و مردم باید در برابر آنها تعظیم کنند و چون چنین عکس العملی از مردم نمی بینند آتش بدبینی و سوء ظن و کینه و عداوت در دل آنها روشن شود.

نگاه امام علی(ع) به موضوع وحدت، نگاهی راهبردی و اساسی است که از عمق عشق و علاقه ایشان به پیامبر(ص) و تداوم حیات دین و امتش برمی خیزد. ایشان تداوم خط اسلام و مسلمانی را به عنوان یک اصل اساسی و مهم، سرلوحه فعالیت‌های خویش قرار داده بود و با تمام وجود و تا آخرین لحظه عمر خویش به هر آنچه این مهم را تحقق می بخشد، اهتمام ویژه داشت و حتی لحظه ای از این مهم غفلت نورزید.

لذا [خبرگزاری تقریب](#) تلاش دارد، فرمایشات امام علی(ع) در خصوص وحدت و اهمیت آن را منتشر کند.

امام علی (علیه السلام) می فرمایند: «فایاکم و التّلوّن فی دین
□ فان جماعه فیما تکرهون من الحق خیر من فرقه فیما تحسبون من
الباطل»

اگر می خواهی از رفیقت، دوست و همکیش ببری و خوشحال می شوی
که از او جدا شوی (روی حسابهای غلطی که برای خودت کرده ای) با
این که راضی نیستی این کار را نکن و همبستگی و محبت و الفت را
ادامه بده؛ این کار بهتر است از این که از او بریده شوی و
خوشدل باشی و بروی کناری بنشینی.

